

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **Mesta Stupava**, so sídlom v Stupave, Hlavná 24/1, zastúpeného E., so sídlom v Ž., proti žalovanému **P., v likvidácii**, so sídlom v B., zastúpenému JUDr. D. F., advokátkou so sídlom v B., **o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam**, vedenej na Okresnom súde Malacky pod sp. zn. 6C 31/2008, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo 16. februára 2011 sp. zn. 4NcC 10/2011, takto

r o z h o d o l :

Konanie o dovolaní žalobcu **z a s t a v u j e .**

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave uznesením zo 16. februára 2011 sp. zn. 4NcC 10/2011 rozhodol, že sudkyňa JUDr. K. O. nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na Okresnom súde Malacky pod sp. zn. 6C 31/2008.

Proti tomuto uzneseniu podal dovolanie žalobca. V dovolaní poukazoval na to, že uvedená sudkyňa na pojednávaní odmietla protokolovať námietky jeho právnej zástupkyne a neprotokolovala to, čo svedkovia skutočne uvádzali, čím dotvárala skutkový dej výpovede svedkov v jeho neprospech. Vytýkal krajskému súdu, že nevypočul navrhovaných svedkov, ani zvukový záznam z pojednávaní a neporovnal ho s obsahom zápisnice, v dôsledku čoho nesprávne právne posúdil otázku zaujatosti svedkyne. Napádané rozhodnutie krajského súdu považoval dovolateľ za nedostatočne odôvodnené a teda nepreskúmateľné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorému Okresný súd Malacky predložil vec na rozhodnutie o dovolaní žalobcu, skúmal najskôr, či sú splnené podmienky, za ktorých môže

konať vo veci (podmienky konania). Dospel pritom k záveru, že vo veci ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť a preto treba konanie o dovolaní žalobcu zastaviť.

Z ustanovenia § 16 ods. 1 tretia veta O.s.p. vyplýva, že o tom, či je sudca vylúčený, rozhodne nadriadený súd v senáte.

V danom prípade dovolanie smeruje proti uzneseniu, ktorým Krajský súd v Bratislave ako *súd nadriadený* Okresnému súdu Malacky (nie ako súd odvolací) rozhodol o námietke zaujatosti voči vec prejednávajúcej sudkyňi JUDr. K. O. (§ 16 ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Podľa § 10a ods. 1 O.s.p. o dovolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako odvolacích súdov rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky.

V ostatne citovanom ustanovení Občianskeho súdneho poriadku je upravená funkčná príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky tak, že tento súd je príslušný rozhodovať o dovolaniach vtedy, ak je dovolaním napádané *rozhodnutie krajského súdu vydané v odvolacom konaní*. Zhodne s tým je podľa § 236 ods. 1 O.s.p. spôsobilým predmetom dovolania len právoplatné rozhodnutie *odvolacieho* súdu, teda rozhodnutie vydané v konaní o odvolaní proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa.

Rozhodovanie krajského súdu o námietke zaujatosti podľa § 16 ods. 1 O.s.p. nemožno považovať (zamieňať) za rozhodnutie odvolacieho súdu. Krajský súd v konaní o námietke zaujatosti rozhoduje ako nadriadený súd príslušnému okresnému súdu. Keď rozhoduje o tom, či sudca okresného súdu je alebo nie je vylúčený, koná tak nie na základe odvolania, ale na základe zákonom predpokladaného postupu: sudcu možno vylúčiť z prejednávania a rozhodovania veci buď na návrh účastníka súdneho konania (§ 15a O.s.p.), alebo na základe návrhu (oznámenia) samotného sudcu (§ 15 O.s.p.). Rozhodovanie krajského súdu ako súdu nadriadeného sa deje v zmysle organizačných vzťahov vo vnútri sústavy súdov, teda nie v rámci inštančných vzťahov; na tieto zásadné rozdiely napokon veľmi jasne upozornil aj Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze zo 14. januára 2004 sp. zn. III. ÚS 164/03.

Podľa § 103 O.s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví (§ 104 ods. 1 prvá veta O.s.p.).

Z doposiaľ uvedeného je zrejmé, že Najvyšší súd Slovenskej republiky nie je funkčne príslušný na rozhodovanie o dovolaní, ktorým bolo napadnuté predmetné uznesenie krajského súdu ako *nadriadeného súdu*, lebo sa tu nejedná o rozhodnutie, ktoré by bolo vydané v odvolacom konaní. *Rozhodnutie nadriadeného súdu vydané v konaní o vylúčení sudcu* (§ 16 ods. 1 O.s.p.) je síce rozhodnutie konečné, ale je *vynesené mimo rámca inštančného postupu*; v takomto prípade krajský súd nekonal ani ako súd prvého stupňa a ani ako súd odvolací. Proti takému rozhodnutiu *zákon nepripúšťa žiadny opravný prostriedok* (teda ani dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok účastníka; vyslovený záver o chýbajúcej funkčnej príslušnosti Najvyššieho súdu Slovenskej republiky platí preto i v prípade, že podanie - opravný prostriedok by sa neposúdil ako dovolanie, ale ako odvolanie). Ďalším záverom, ktorý z takéhoto stavu vyplýva, je, že nejestvuje žiadny funkčne príslušný súd, ktorý by mohol o takomto opravnom prostriedku rozhodnúť. Tieto závery sú v úplnej zhode s konštantnou judikatúrou zaujatou k danej otázke (porovnaj napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 20/97, publikované v časopise *Zo súdnej praxe* v čísle vydania /zväzku/ 4 ročník 1998 na strane 81, uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Cdo176/2009 z 13. novembra 2009 a sp. zn. 1 Cdo 63/2010 z 28. mája 2010).

So zreteľom na to, že dovolanie žalobcu smeruje proti takému uzneseniu krajského súdu, kde nie je daná funkčná príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (a ani žiadneho iného súdu) o ňom rozhodovať, nezostalo iné riešenie, než aby pre uvedený neodstrániteľný nedostatok podmienky konania bolo konanie o tomto opravnom prostriedku v zmysle § 104 ods. 1 v spojení s § 243c O.s.p. zastavené. Rešpektovanie citovanej platnej procesnoprávnej úpravy je postupom, ktorý je založený na čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, t.j. že štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon (porovnaj tiež uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 20. októbra 2010 č. k. IV. ÚS 389/2010-14).

Žalobca z procesného hľadiska zaviniť, že sa konanie o dovolaní muselo zastaviť a preto mu vznikla povinnosť nahradiť žalovanému trovy tohto konania. Najvyšší súd žalovanému však nepriznal náhradu trov tohto zastaveného konania, lebo nepodal návrh na rozhodnutie o priznaní tejto náhrady (§ 243b ods. 5 prvá veta v spojení s § 224 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p.).

Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 28. septembra 2011

JUDr. Milan D e á k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť:
Hrčková Marta